

Ressorgiment de la CNT valenciana

Nous plantejaments de la central sindical

Joan Cebolla, secretari general del Comitè del País Valencià

El triomf recent en les eleccions sindicals de Ford, els esdeveniments de Pego i la reunificació dels dos sectors de la Confederació Nacional de Treball (CNT) porten novament a l'actualitat la que podria ser tercera força sindical al País Valencià.

La CNT, com en dues ocasions anteriors (el 1936 i durant l'exili), s'ha tornat a reunificar. Ha estat a Madrid, pel juliol passat. La unitat ha estat determinada, segons els acords publicats després del Congrés, per «la urgència d'enfortir el sindicalisme de classe, autònom i fina-

Miquel Àngel FERRIS

lista que la CNT representa». Per tal de conèixer millor la valoració que els anarco-sindicalistes fan del seu congrés, parlem amb dos membres del Comitè del País Valencià —Joan Cebolla, treballador de Sanitat i secretari general, i Juan Pérez, empleat de Banca— i un altre del Comitè Confederal, de pas per València, Juan José García.

Pregunta.—*S'ha tancat la divisió interna de la CNT? ¿Quin moment travessa el sindicat?*

Joan C.—La vella ferida de la CNT és tancada. Travessem un període de creixement, paral·lel al

desenvolupament de tota una nova teoria sindical, la del sindicalisme revolucionari, però aplicada a una societat actual que ens obliga a tenir uns mitjans tècnics i jurídics, unes estratègies i uns plantejaments d'acord amb els temps actuals.

P.—*Mirant arrere. ¿Els darrers anys de trajectòria de la CNT han representat*

pal diferència respecte a l'alternativa que ofereix CCOO en el camp sindical?

Joan C.—A nivell polític, CCOO és un sindicat subordinat a una determinada estratègia del PCE, per això totes les seues reivindicacions vénen en funció d'una necessitat de projecció del partit comunista i no d'una real defensa de la classe treballadora.

Juan P.—De fet, allò que es planteja CNT no és només el model sindical, sinó el model de societat pel qual s'està lluitant. La diferència rau en el fet que CCOO està per una reforma de la societat, però no entra en el rerefons del poder, és un model sindical dins el poder, no alternatiu.

P.—*¿Què pensem que passarà amb el retorn del vostre patrimoni sindical històric i el repartiment del patrimoni acumulat?*

Juan J.—Les principals traves de l'administració per a retornar el patrimoni històric són l'inventari i l'avaluació, juntament amb l'establiment de les formes tècniques i jurídiques per a la restitució. En una entrevista que mantinguérem amb el secretari de treball, aquest es comprometé a estudiar a fons el tema, i va reconèixer la CNT naixent del Congrés de València com a interlocutora vàlida davant el tema.

Respecte al patrimoni acumulat, només queda un 10% per adjudicar. Aquest patrimoni està sent cedit a organitzacions de tot tipus, fet que considerem vergonyós, ja que, a la CNT —que té en aquests moments una necessitat imperiosa de locals i amb un patrimoni històric segregat encara—, se li ha negat des del govern central qualsevol dret d'ús i ocupació pacífica.

un canvi substancials en la teoria i en la pràctica de l'anarco-sindicalisme?

Juan P.—En la teoria, no. El fi segueix sent el mateix: la revolució social, fer una societat lliure, nova i participativa. Sí que han canviat, i és lògic, les tàctiques. Cal ajustar l'anarco-sindicalisme per a aconseguir el tan desitjat canvi social revolucionari. No podem seguir pensant a fer una CNT gran i forta al si d'una societat agrària com era la del 36. El nostre objectiu sindical és recuperar la confiança dels treballadors en el propi protagonisme econòmic i social.

P.—*¿Quina és la princi-*

P.-¿Quina és la vostra interpretació de l'atemptat a la CNT de Pego i dels esdeveniments posteriors?

Juan P.-Ho considerem un accident més que no pot canviar la nostra línia. Els anarco-sindicalistes sempre hem rebut agressions de la dreta, de l'esquerra, del poder, de la patronal o de grupuscles violents infiltrats. Aquest local ja va ser assaltat fa ara dos anys. No sabem d'on vénen, però ja és curiós que Pego siga una de les promeses que tenim a nivell de presència al País Valencià.

P.-¿A què respon l'augment espectacular del vostre sindicat en les últimes eleccions de Ford-Espanya?

Joan C.-Això, en primer lloc, no s'ha donat com un fet aïllat; s'ha repetit en un gran sector de l'estat, sobretot en les grans indústries. A València, per exemple, en Macosa, Focsa, etcètera. És el resultat d'un marc de treball i d'una gran confiança en el model sindical que representa la CNT.

P.-¿Penseu que amb aquest triomf es defineix la CNT com la tercera central sindical valenciana?

Juan P.-Hi ha una realitat: el sindicalisme de gestió que CCOO i UGT preconitzen ha tingut la seua

Juan J. García, membre del Comitè Confederal

oportunitat, i no han respost a les esperances que els havien cedit els treballadors. A nivell de sindicat de classe, és clar que el tercer lloc numèric correspon a la CNT, perquè després de la desaparició dels sindicats trosquistes, maoistes i la fallida USO-autogestió, aquest espectre sindical —al buit històric del qual reconec que hem contri-

buït—, aquest espai, és el nostre i anem a per ell.

P.-¿Quin significat té el sindicat CNT-Sant Marcel·lí que heu obert a València aquest estiu?

Juan P.-El sindicat de barri té el seu sentit en les ciutats grans, on les distàncies són llargues i la diada de treball també, de forma i manera que és molt difícil per a un afiliat desplaçar-

se fins als locals centrals. Per això, per a reduir aquesta separació artificial de lloc de treball-lloc de militància-lloc d'hàbitat, sempre ha estat el desig de CNT acostar el sindicat als treballadors i als seus ambients de convivència. Aquest local pot servir de punt de reunió dels afiliats i dels treballadors d'aquesta zona. Amb el temps esperem disposar d'un servei jurídic per al barri.

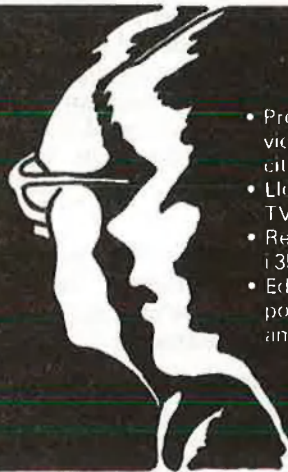
P.-¿Quina és la postura actual de la CNT respecte al nacionalisme en general i concretament del País Valencià i els Països Catalans?

Joan C.-La CNT entén i defensa una postura nacional, un nacionalisme des del punt de vista de la lluita de classes, distant del practicat majoritàriament a Catalunya, per exemple. Sempre estarem més prop de qualsevol treballador d'una altra nació o subordinat a un altre estat que de qualsevol patró, en aquest cas del País Valencià. El nacionalisme de base al País Valencià ha mort per l'excessiu protagonisme d'alguns patriarques, de vegades intencionat, i alguns d'ells han estat víctimes d'aquesta pretensió que el fet nacional siga solament un fet intel·lectual i no transcendesca a la classe obrera.

Video Uno S.A.

SERVEIS GENERALS DEL VÍDEO
PROFESSIONAL

AVDA. BALEARS, 39-baix - Tel. 360 89 62
VALÈNCIA-23

- Producció i realització de videoprogrames per a indústries i publicitat.
- Lloguer d'equips, exhibició pantalles TV, etc.
- Reproducció a vídeo de 8, 16 i 35 mm.
- Edició i neteja de cintes, sèrveis postproducció i tots aquells relacionats amb el vídeo.